

Вальс нескорених

Святослав добре пам'ятав свій перший день у школі. Просторі класи, багато квітів, галас, сміх. Все було незвичне й трохи лякало. Але хлопчика міцно тримала за руку сестра Надя, яка вела його на лінійку. Вона вже доросла — одинадцятикласниця! Святослав пишався нею.

— Не хвилюйся, брате, усе буде гаразд, школа — це весело! — заспокоювала сестра.

Батьки були поруч, усміхнені. Мама підбадьорювала сина лагідним поглядом, а тато, сидячи в колісному кріслі, дивився на дітей з гордістю. Колись він був військовим, але через поранення втратив ногу. Проте тато завжди залишався сильним, незламним, справжнім героєм.



Святослав старанно навчався, відвідував музичну школу й займався плаванням.

Найбільше враження на хлопчика справило татове повернення з «Ігор нескорених» зі срібною медаллю.

— Тату, а як це — змагатися? — допитувався Святослав, розглядаючи блискучу нагороду.

— Це не просто змагання, сину, — відповідав тато. — Це доказ того, що немає нічого неможливого.

Хлопчик любив тихцем приміряти медаль перед дзеркалом. Він мріяв бути таким сильним, як тато.

Навчальний рік збіг швидко. І ось настав день останнього дзвоника. За шкільною традицією випускники танцювали прощальний вальс. Дівчата в білих сукнях, хлопці у святкових костюмах...



Надя теж вийшла на танець, але її партнером був не однокласник, а тато.

— Тату, ти впевнений? — тихо запитала Надя.

— Звісно, доню. Ми ще потанцюємо! — усміхнувся тато. Після «Ігор нескорених» він пройшов протезування, довгі місяці реабілітації і тепер міг ходити. І навіть танцювати.

Заграла музика — пісня улюбленого гурту KOZAK SYSTEM «Люди-Титани».

Надя з татом кружляли у вальсі. Вони рухалися легко й водночас упевнено, бо в цьому танці було щось більше, ніж прощання зі школою — перемога, міць, незламність.

У Святослава защеміло в грудях. Він дивився на тата й сестру й розумів: вони нескорені.

— А ми ще, а ми ще потанцюємо... — гучно лунало над шкільним подвір'ям.

Усі присутні витирали сльози. Але це були сльози радості. Бо справжня сила в тому, щоб, попри всі негаразди і падіння, підніматися й рухатися далі.

Леся Вознюк



Яким запам'ятався Святославу перший день у школі?

Що тато розказав синові про «Ігри нескорених»?

Яким було свято останнього дзвоника для родини хлопчика?

Чому тато захотів танцювати вальс із дочкою?

Як ти гадаєш, що відчув Святослав, коли дивився на танець?

Чому оповідання має таку назву?

Прочитай виділені слова. Як ти їх розумієш?



Прочитай слова. Познач ✓, які з них близькі за значенням до слова **нескорений**.

незламний

наполегливий

непохитний

неспокійний

неквапливий

нездоланий

